

Agghegyalja MOZAIK

IV. évfolyam, XXII. szám

2014. október

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek.

Kedves Olvasóink!

„Sopronkövesd, szeretlek!” - jegyezte be az Alkotóház vendégkönyvébe valaki az idei KÖN egyik rendezvényén. Csatlakozom hozzá, de hozzáteszem azt is, hogy állandó hiányérzetem van minden évben ezen a két napon. Rendre lemaradok programokról, melyeket előzőleg betervezek magamnak és ezzel biztosan nem vagyok egyedül. Igaz, járnak a buszok rendszeresen, több stílusban is, meg aztán ott a két lóerős alkalmatosság is. No, de igazából kalapot emelnék, ha volna, az előadók és a szervezők előtt. Több mint 40 programot hoztak össze, közel 20 helyszínen! Mindenki megtalálhatta a kedvére valót és keresték is az emberek. Egy zsongó méhkasra hasonlított a falu, folyamatos volt a mozgás az utcákon. Öröm volt ezt látni, részesévé válni. Mint ahogy örömmel tölt el az is, valahányszor megkérdeznék: „Mikor lesz újság?” Hát, itt van, kérem, olvassák és szeressék velünk együtt! Remélem, hogy ismét megszólítja, megtalálja Önöket!

Olvashatnak egy szomorú búcsúlevelet, megemlékezést a világháború katonáiról, a falu jelentős személyiségei közül egy, a 18. században született férfiúról és családjáról. Bemutatkozik leendő házi orvosunk - Dr. Erdélyi Miklós, akivel már októberben találkozhatnak. Oktatási és nevelési intézményeink beszámolnak az évkezdésről, fejlesztéseikről. Kirándulások, látogatások élményeit olvashatják lapjainkon, valamint, az őszi időszaknak megfelelően, szőlős ételreceptet és immunerősítő praktikákat is kipróbálhatnak szerkesztőink segítségével. Kertészünktől is hasznos tanácsokhoz juthatnak azzal kapcsolatban, hogyan védjük mediterrán növényeinket a téli időszakban. Tartalmas időtöltést kívánok lapunkhoz mindannyiunk nevében!

Iváncsicsné Horváth Krisztina

Önkormányzati hírek

Értékmegőrzés és értékteremtés. Talán ez lehetne az elmúlt két hónap sopronkövesdi eseményeinek vezérfonala. **Megújult a könyvtárunk**, mely szeptembertől már állandó, kiszámítható nyitva tartással várja a gyermekeket és felnőtteket. Két hónapja (amikor még nyári zápor áztatta a földeket), *A kisvakond világszerte útja* című mesejátékkal ünnepeltük új könyvtárunkat. Felnőtt és gyermek szemléletű szórakozott a Holle Anyó Színház előadásán. Sokat vártunk rá, de talán így még szebb lett a **Hősök tere** a falu szívében. Úgy vélem hozzánk hasonlóan az átutazó számára is vonzza a szemet és megállásra csábít. Magunk sem hittük, hogy a nyár kellős közepén füvesített park búcsúra ilyen szép lesz. Talán ez az egy dolog, ami a sok nyári eső pozitívumaiként említhető. Szintén látványos a megújult hivatal, (valamint az óvoda és iskola) tetején a sok **napelem**, mely már nekünk termeli az áramot és csökkenti a villanyszámláink összegét. Az ez évi kátyúzásokon is túl vagyunk. Nem olcsó, de kevesebbe kerül, ha folyamatosan tartjuk karban útjainkat. Új facsometék is kerültek a falu több pontjára. A fásítást ősszel folytatni szeretnénk. Az egyik legmelegebb nyári napra, Budapestre kaptam meghívót. A LEIER cég, a tv és az írott sajtó képviselői előtt adta át a száz pályázó település közül a három nyertesnek az oklevelet. Büszke vagyok, hogy mi is a boldog három között lehettünk. A kötetlen beszélgetések során beigazolódtott, hogy a mi **faluközpont megújítási pályázatunk** erőssége - a most már látható módon - a templomkert csúnya, baleset-

veszélyes betonkerítésének kiváltása volt. Sokan megállítanak: „Ez így marad, készen van, miért ilyen?” Elmagyarázom, hogy sikerünk kulcsa a tervező ötlete, aki a templom mellé imitált síremlékeket tervezett, utalva arra, hogy valaha a templomok köré temetkeztek a közösségek. Az újabb pályázati forrásokból szeretnénk a „sírkövek” önkormányzati hivatal felőli oldalára mives táblákon falutörténetet elhelyezni, míg a templomra néző oldalon a keresztúti stációkat készíttetnénk egy művészrel együtt.

A *négy kis gólya*, - mely idén rekordszámú volt,- folyamatosan érdeklődve kísérte figyelemmel a munkálatokat a faluközpontban, így az iskola biciklitárolójának megújítását is. Az iskolába bekandikálva további csodákat is láthattak a szeptember első napján

évnytóra érkező lurkókkal. **Négy osztály digitális táblával gazda-**

godott, mely segíti, érdekesebbé teheti számítógéphez szokott gyermekeink számára a tanulást. A gólyáinkra is sokan rácsodálkoztak a nyáron. Több mint húsz ország 100 kalandra vágyó, nyitott szívű gyaloglója fordult meg az iskolai szállásunkon két hét alatt. A segítő csapat annyira kitett magáért, hogy a szervezőktől az alábbi rövid email-t kaptam már a záró nap végén:

„Sikeresen elindult az utolsó csoport is Kövesdről? Remélem, nem volt semmi probléma a túrázókkal, és kellemes emlékekkel sikerült hozzájárulnunk a község amúgy is sokszínű történelméhez. Ahogy azt is remélem, hogy jövőre is számíthatunk Sopronkövesdre, mint az egyik fontos állomásra. Szeretném megköszönni a projekt irányában mutatott hozzáállásokat, és a felbecsülhetetlen értékű segítséget a túra helyi és regionális megismertetésében és elfogadottságában.”

Ezeknek a gyalogosoknak a dicsérete - a kis fogadó csapat és Sopronkövesd felé - nem csak illendőség volt, hiszen fizettek a szállásukért, a szolgáltatásokért. Egy két főből álló horvátországi küldöttség is megkeresett bennünket a nyáron. A Leader Egyesület szervezésében jártak itt és olyan falvakba küldték el őket, ahol pályázati források és jó kezdeményezések révén látványos fejlődést tapasztalnak. E két fős küldöttség még az ősszel egy busznyi horvát érdeklődővel visszatér és a környék települései mellett nálunk is szeretnének egy fél napot eltölteni. Önkormányzatunk az országhatárainkat körbejáró **Jerikó zarándoklat** szervezőit is szívesen fogadta és egy jó hangulatú, tartalmas közös utat bejártunk velük Nagycenktől Peresznyéig. Minden helyszínen köszönet a bennünket fogadó csoportoknak és hála a főszervezőknek. **Nevelési és oktatási intézményeinkben is történtek pozitív változások.** Míg iskolánk új tanárokkal és új igazgató helyettessel erősített, addig óvodánkban az eddigi vezető-óvónő öt évre kapott kinevezést. **Családi napközink bővítésének tervezetét megkezdjük,** szeretnénk jövő ősztől az ovi-

indulni.

A halálozások, születések és betelepülések mérlege összességében pozitív a faluban: *átléptük az 1200 fős lélekszámot!* Új vagy megújított **közfoglalkoztatottakat** sikerült alkalmaznunk ősztől a könyvtárban, az óvodában és kulturális területen is. A **Kemencék Napja** megint sok érdeklődőt megmozgatott. Jó volt együtt lenni vendéglátóként és vendégként egyaránt. Külön köszönet az énekkar szőlői megvacsorázásáért, a névtelenséget kérő felajánlónak. Jó volt a hangulat, mert a kóruossal mulatók kedvét még a megeredő eső sem szegte. Búcsúi ajándékot **focicsapatunktól** kaptunk, egy szép győzelmet. Jól sikerült az általuk nyáron szervezett hagyományos *Utca Foci* is, de furcsa érzésem volt, hogy a mezőnyben majdnem a legidősebb voltam. Hiányoltam a velem egykorúak vagy idősebbek aktivitását. Elkészült **Alkotóházunk** is (a volt Idősek Klubja épületében), melyet a Leier faluközponttal együtt a 6. Kulturális Örökség Napjain avatunk a „Koteci kapu” Vasfüggöny emlékhellyel együtt. A cikket még a rendezvény előtt írom, így benyomásaimat, majd a következő lapszámban osztom meg Önökkel. Az új Alkotóház a Horváth család jóvoltából egy zongorával is gazdagodott. Ezúttal is köszönjük nekik. Minden jó, ha a vége jó - szoktuk mondani. Szabó doktor úrnak nyugdíjba vonulásának napjától sikerült egy lelkiismeretes, agilis utódot találnia, aki lapunk hasábjain mutatkozik be először. Segítsék, szeressék őt, hiszen ebben az orvos-ínséges időben elégedett lehet az a település, akinek fiatal és lelkiismeretes orvosa van! Eddigi házi orvosunknak boldog nyugdíjas éveket kívánunk! A múltkor egy idősebb néni állt a megszépült Hősök terénél és mondja nekem: „Büszkék vagyunk a falunkra.” Úgy éreztem, ha büszke, akkor félti, óvja, és hajlandó is a maga lehetőségei szerint tenni Sopronkövesdért. (Ezt hívják lokálpatriótizmusnak.) Közeledik Halottak napja. A kezdő gondolatokban szereplő értékmegőrzésről jut eszembe: jól sáfárcodtunk a ránk hagyományozott épített, kulturális és természeti értékekkel? Értékkeremtés: mit adunk át a következő generációknak? Bízom benne, hogy az ifjabb generációk idelentről, az eltávozottak odafentről elégedettek lesznek velünk, büszkék lesznek ránk!

Fülöp Zoltán polgármester

Kecskeméti Szilveszter István

1984 óta élek Sopronkövesden. 2 gyermekem, 2 unokám van. 3 cikluson keresztül voltam önkormányzati képviselő. 2006 óta látom el az alpolgármesteri tisztséget. A sopronkövesdi határőr laktanya parancsnokaként vonultam nyugdíjba.

Bors Péter

39. éve élek Sopronkövesden. 2 gyermekem, 3 unokám van. A négy ciklusban voltam önkormányzati képviselő. Vendéglátással foglalkozom Sopronkövesden és a környező településeken.

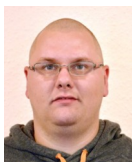
Reisz Lajos (szül. 1956)

1982 óta élek Sopronkövesden, 58 éves vagyok. Helybeli Kft-nél dolgozom, mellette egyéni vállalkozó vagyok. Már 3 ciklusban voltam képviselő, most a következő 5 éves munkára készülök.

Reisz Lajos (szül. 1983)

Én 31 éves vagyok, nő, jelenleg tervező mérnökként dolgozom. 2010 óta vagyok képviselő, most ért véget az első ciklusom. Van egy kicsi lányom, így még inkább fontos számomra a gyermekek számára megteremteni minden feltételt, hogy egy élhetőbb településen nőhesse fel. Az elmúlt 4 évet sikeresnek ítélem, éppen ezért szeretném folytatni a megkezdett munkát.

Horváth-Pálla Barbara vagyok,

az önkormányzati választáson független jelöltként indulok. 1980-ban születtem, Sopronban. 5 éve a Sopronkövesdi Nefejejs Óvodában dolgozom, 2013 óta, mint óvodavezető-helyettes. Úgy gondolom, hogy a képviselőtesületben helye van egy, a községben dolgozó pedagógusnak is, aki tisztában van a falu mindennapjaival, a nevelési intézmények működésével. Aktív részese kívánok lenni a testületnek, bátran forduljanak hozzám bizalommal!

Csigó Géza

Sopronkövesdi születésű, 5 gyermekes családapa vagyok. Nyugdíjasként a Sopronkövesdi Labdarúgó Club pályagondnoki feladatait látom el a faluközösségért vállalt egyéb teendőim mellett.

Szeretettel meghívom Önöket **2014. október 10-én 18 órára** az *Alkotóházba*, egy kötetlen beszélgetésre.

Téma: Az elmúlt négy év eredményei, a következő ciklus tervei.

Fülöp Zoltán, polgármester jelölt

Egyedülálló technológia a csendes otthonokért

Sopronkövesden a GYSEV a Leier innovatív termékével csökkenti a zajterhelést

Néhány hét múlva adják át azt az új technológiával készült felújított vasúti szakaszt, amelyet Sopronkövesd Község Önkormányzata rendelt meg a GYSEV Zrt.-től azért, hogy a település népszerű lakóparkja mellett megteremthessék a nyugodt és zajmentes életkörülményeket. A GYSEV alvállalkozója a Leier Hungária Kft.-t, aki a világon egyedülálló termékének beépítésével kívánja csökkenteni a zajterhelést.

Több tucat sopronkövesdi család életminősége javul majd, amikor pár hónap múlva átadják a GYSEV felújított vágányszakaszt a község népszerű lakóparkja mellett. A tavalyi építkezésnél a település vállalta, hogy a lehetőségekhez mérten megteremtik a nyugodt és csendes életkörülményeket az ott lakók számára. Az önkormányzat ezért felkereste a Leier Hungária Kft.-t, akik piacvezető Durisol elnevezésű termékcsoportja révén kiemelkedő szaktudással rendelkeznek zajárnyékolás területén, illetve a GYSEV-et, aki vállalta, hogy állja a rendszer telepítési költségeit.

A kivitelezés során a *Leier Durisol* vasúti *zajcsillapító laprendszer* épül be, amely a Durisol fabeton anyagú elemeiből áll, kialakítása pedig igazodik szinte minden hazai kötőpályás felépítményhez, legyen az meglévő vagy új rendszer. A laprendszer a sínek között elhelyezendő 3 elemből és a sínek külső oldalához illeszkedő további két elemből áll. A vonatszerelvények elhaladásával létrejövő gördülő, illetve az alkatrészek súrlódásából származó zajokat így jelentősen csillapítja. A sínpályás közlekedés zajspektrumát alapul véve, akkreditált laboratóriumi mérések szerint 18 dB-es csökkenés érhető el használatával.

Sopronkövesd Község Önkormányzata biztos abban, hogy hála az innovatív beruházásnak, egy élhetőbb és csendesebb lakókörnyezet alakul majd ki, amely hozzájárul a településen élők nyugalmaához.

A Stern Communications képviselője

Leier

Elérkezett az ősz, ami egyben egy új nevelési év kezdetét is jelenti számunkra. Szeptember-október hónapokban történik a gyerekek beszoktatása. Ez általában két hetet vesz igénybe. Most kissé elhúzódik, ugyanis csak „új” gyermekek kezdik a napközit. Két kislány és két kisfiú. Ami jó hír, hogy egyre távolabbi falvakból is minket választanak. Jelenleg Peresztegről és Zsiráról is járnak hozzánk gyermekek. Egyenlőre a létszámunk 4 fő. Van egy szabad helyünk, valamint lehetőség van szabad férőhely esetén **időszakos gyermekfelügyeletre** a délelőtti órákban. *Ennek díjazása 220Ft/óra.* Ha valakit érdekelnének a részletek, jöjjenek be a napközibe, szívesen várunk mindenkit. Telefonon is lehet érdeklődni az óvoda telefonszámán (+3699/363-025), valamint írhatnak a csanakovesd1@gmail.com email címre is.

Szeretném még néhány mondatban összefoglalni, hogy is telt a leállás előtti utolsó pár napunk. Főként a mi kis „búcsúnkra” készültünk. Most először minden kisgyermek elballagott, szeptembertől mindegyikük az óvodában kezdett. Többen is a kövesdi ovit választották. Örülök, jó őket újra látni. Sokat beszélgettünk az oviról, néztünk Bogyó és Babócat, ami szintén az ovikezdekről szólt. Az óvo nénik megengedték, hogy délelőttként eltöltsünk egy kis időt az ő csoportjukban. Így megismerkedtek egymással, a csoporttal,

valamint többször megnéztük az ovis mosdót. Az utolsó nap tortával ünnepeltünk. Mindenki nagyon örült.

Az utolsó héten az anyatej világnapja alkalmából még Baba-mama klubot is tartottunk, ami rendhagyóan a Maci csoportban került megrendezésre az augusztusi felújítási munkák előkészületei miatt. A gyerekek játszottak, a szülőknek lehetőségük nyílt egymással és Kati védőnővel is beszélgetni. Nagyon jó hangulatúak ezek az alkalmak. A következőre is nagyon sok szeretettel várunk mindenkit.

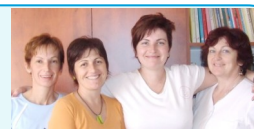

Csígyó Adrienn

Óvodai élet

„Kelep, kelep, gólyamadár,
Itt van az ősz, elmúlt a nyár!”

Elmúlt a nyár, s ez egyben azt is jelenti, hogy óvodánkban megkezdtük a 2014/15-ös nevelési évet. Ahogy legutóbb ígértük, *megújult milió*vel fogadjuk régi és új ovisainkat. A nyári leállás alatt megtörtént a világítás korszerűsítése, a villamos hálózat részleges felújítása, a Süni csoport és az iroda glettelése, festése. Mindkét csoportba új bútorok kerültek: lecseréltük asztalainkat, székeinket, s a Maci csoportban a régi fektetők helyére is korszerűbbek kerültek. Több százezer forintot költöttünk a megújulásra.

Az áprilisi beiratkozás során *18 kisgyermek* felvétele történt meg, s ebből tízen meg is kezdték az ovit szeptember elsején. A többiek később, a nevelési év során folyamatosan érkeznek. Csoportjaink életében is történtek változások. Megcseréltük a dadus néniket, így a Maci csoportban Móni óvo néni és Csilla óvo néni mellett Ibolya néni segít a gyermekek gondozásában, a Süni csoportban pedig Márta óvo néni és Barbi óvo néni mellett Kati néni daduskodik. Jelenleg 50 gyermek jár összesen óvodába, de ez a létszám folyamatosan emelkedni fog. Erre hivatkozva fordultunk a fenntartó önkormányzathoz azzal a kérésünkkel, hogy szeretnénk, ha még egy óvodapedagógus alkalmazását engedélyeznék. Köszönve az önkormányzat pozitív hozzáállását és segítségét, rövid idő alatt sikerült találnunk egy új óvo nénit, **Pajer Gyöngyi** személyében.

Nagyon vártuk őt, s ez úton is szeretnénk körünkben köszöntenit, s reméljük, hogy jól érzi majd magát „kis” közösségünkben. Gyöngyi óvo néni mindkét csoportban felváltva van jelen, szükség szerint hol a Maciban, hol a Süniben. Így lehetősége nyílik minden kisgyermek megismerni.

Ebben a nevelési évben is igyekszünk színes programokkal gazdagítani gyermekeink életét, mindennapjait. Most a beszoktatás időszakában mindnyájan azon vagyunk, hogy a szülőktől való elválást megkönnyítsük, s bízunk abban, hogy mihamarabb minden apróság örömmel, könnyek nélkül érkezik reggelente az oviba. Kérjük a szülőket, hogy kérdéseikkel, problémáikkal bátran forduljanak hozzánk. Mindenkit szívesen meghallgatunk, ahol tudunk, segítünk. Ilyen segítő szándék vezérelt minket akkor is, amikor még az óvoda megkezdése előtt összehívtuk az új gyermekek szüleit, hogy lehetőséget teremtsünk arra, hogy bizonytalanságaikról beszéljenek, kérdezzenek, megismerjék óvodai életünket, elvárásainkat. A gyermekeink nevelése csak akkor lehet hatékony, ha mi, szülők és pedagógusok összedolgozunk, segítjük egymást. A sikeres együttműködés reményében köszönünk el olvasóinktól, és kívánunk mindenkinek szép, őszi napokat!

Egyházi Mónika, Farkas Mihályné,
Fülöpné Hidegh Csilla, Horváth-Palla Barbara

Suli hírek

Tanévkezdés a Sopronkövesdi Általános Iskolában

Elkezdődött a 2014/2015-ös tanév, ismét becsengettek szeptember elsején. Mozgalmas nyara volt az iskolának, hiszen táborozók hada foglalta el hétről-hétre a tantermeket. Táborozott nálunk a győri Hild Építőipari Szakközépiskola 15 diákja, akik örökségvédelmi felmérést végeztek. Lerajzolták és leírták Sopronkövesd híres régi épületeit, hogy így őrizzék meg azokat az utókor számára. Egy hétig zajlott a remek hangulatú, színes programokkal tarkított hittantábor, augusztusban pedig a Békegyaloglás résztvevőinek adott szállást iskolánk. Kriszta néni szervezésében és vezetésével citerás táborban is nyaralhattak a gyerekek. Közben megállás nélkül dolgoztak a kőművesek, a festők, a szerelők, hogy *megújult iskola* várhassa a diákokat a tanévkezdéskor. Teljesen átépült a kazánház és a kerékpártároló. A tornaterem tetejére felkerültek az önkormányzat által pályázaton nyert napkollektorok, melyek energiatermelésével sok-sok pénz lehet majd megtakarítani. A négy felsős tanteremben az önkormányzat finanszírozásával felszerelésre került négy darab digitális tábla, melyek összértéke négy millió forint volt. Ezzel nagy lépést tettünk meg a jövő iskolája felé. Terv, hogy az alsós termeket is felszerelhesük interaktív táblákkal, mely nagy segítség lenne a tanítónőknek is. Sajnos az internetkapcsolat még nagyon gyenge nálunk, reméljük ez a probléma is megoldódik hamarosan.

Augusztus közepétől a tanári kar aktívan tevékenykedett az iskolában, előkészítette a tantermeket a tanulók fogadására. Győri Edit igazgatónő egy nagyon érdekes **Tudásforum** tartott „Vízio misszió” elnevezéssel a pedagógusoknak, melyen megfogalmazódott az, hogy milyen iskolát szeretnénk, mik az elképzeléseink, milyen jövőképünk van, hol tartunk jelenleg és milyen út vezet ehhez az általunk megálmodott jövőhöz. Érdekes interaktív feladatokkal, csoportmunkával dolgoztunk.

Augusztus utolsó hetében megérkeztek a tankönyvek is. Azoknak a tanulóknak, akik ezeket a könyveket nem ingyen kapják, Sopronkövesd Község Önkormányzata megtéríti a könyvcsomag árát. Bár a tankönyvcsomagok kezdetben hiányosak voltak, naponta érkeznek a hiányzó könyvek és munkafüzetek azért, hogy az oktatás zavartalanul működhessen. Szintén az önkormányzat fizeti az újkéri és a nemeskéri tanulók *iskolabusz* költségét, ezen útvonalon történő utaztatást a MIKÓ BUSZ Kft. látja el. A pinnyei, nagylózi és peresztegi tanulók szeptembertől Volán járással közlekednek lakóhelyük és az iskola között. A busz az iskola előtt teszi le reggel és veszi fel délután a tanulókat.

Iskolánk tanári kara öt új tanárral bővült. *Nagy Miklós* testnevelést, *Tóthné Bódy Katalin* magyart, *Sinkó Gábor* angol nyelvet, *Horváthné Kiss Andrea* biológiát, *Kátai Ildikó* rajzot tanít szeptembertől. Az igazgatóhelyettesi teendőket *Téglássy Tímea* látja el.

Iskolánkba **141 diák** jár, **19 elsős tanuló** iratkozott be erre a tanévre. Őket *Horváthné Domján Zsófia* tanító néni vezeti be a betűk és a számok birodalmába.

Kicsi elsőseinket mindenki nagy-nagy szeretettel fogadta. Még a vagány felsősök is kísérgetik, szeretgetik, simogatják őket, játszanak velük, odaadják nekik a hintát. Öröm ilyen pillanatokot átélni.

Iskolánk a tanuláson kívül sok színes programot kínál az itt tanulóknak. Szeptember 15-én a Sopron Trió színvonalas, zenés műsorral érkezett hozzánk. Szeptember 20-án, szombaton tanítás nélküli munkanap keretén belül a Kulturális Örökség Napjai programjait látogattuk meg. A tavalyihoz hasonlóan a gyerekek tényleg remekül szórakoztak, sok hasznos, szép, érdekes vagy akár vidám programot láthattak.

A tanév második hetétől rengeteg szakkör vette kezdetét, ahová a tanulók érdeklődési körüknek megfelelően iratkozhattak be. Többek között indult iskolánkban *citera, néptánc, énekkar, német szakkör, furulya, színjátszó csoport, kosárlabda, kézműves szakkör, valamint iskolás és ovis foci* a Borszik-program keretein belül.

Alsós és felsős diákjaink egyaránt vehetnek kedvezményes színházbérletet a Soproni Petőfi Színház bérletes előadásaira, melyre különjárat viszi őket tanári kísérettel, de az év során lesznek még bábélműsorok is. Többféle gyermekújságra, magazinra fizethetnek elő a tanulók. Hatodik osztályos tanulóink kilenc héten keresztül úszótanfolyamra mennek az iskolai testnevelés oktatás keretein belül a kőszegi uszodába.

Az idei tanévben is tervezzük már hagyományos programjainkat: a Kistérségi Duatlont, papírgyűjtést ősszel és tavasszal, Idősek napi programot, Márton napi lampionos felvonulást, Mikulás napot, Adventet, Falukarácsonyt, Farsangi mulatságot, Szülők bálját, Gyermeknapot, Egészségnapot. Ezekre szeretettel várjuk a szülőket, nagyszülőket és a falu apraját-nagyját. *Október harmadik hetében játék-és ruhagyűjtést szervezünk*, amelyet rászorulóknak fog eljuttatni a Klebersberg Intézményfenntartó Központ. **Kérjük a falu lakosságát, aktívan kapcsolódjon be a papírgyűjtésbe és a karitatív ruha-és játékgyűjtésbe!**

Csókáné Maráz Kornélia

Kitáncolt az életünkből

„Drága Barátnőm!

Ha rád gondolok, az utolsó találkozásunkon látott esendő gyermeki arcod képe jelenik meg előttem, és muszáj gondolatban végigjárnom életünknek néhány állomását ahhoz, hogy a mindenki által ismert és szeretett Erzsi tanító nénihez, Bözséhez, Nagymamához, Maráz Erzsi barátnőmhöz elfussak.

Kisgyermekként a Te ruhád mindig tiszta maradt, az általános iskolában a leckédet mindig megírtad, megtanultad, a gimiben is komolyan vetted a tanulást, mert tudtad csak akkor tanulhatsz tovább, ha igazán jó eredményt érsz el. Tudomásul vetted, hogy a tanítóképzős éveidben otthonról szerényen tudtak támogatni, ezért a tanulmányi eredménytől függő ösztöndíjból éltél. Az első év kivételével végig Kövesden tanítottál, főleg első-második osztályosokat. Lelkiismeretességedre jellemző, hogy utolsó éveidig naponta felkészültél, új óravázlatot készítettél - mondván -, ezek a gyerekek már nem a tavalyi gyerekek. Munkád során értek méltánytalanságok, amit még a kórházban is emlegettél, de nem voltál elég simulékony, a véleményedet mindig megmondtad.

Igazán felszabadult táncközben voltál. Már 14 évesen megalakítottuk a néptáncosok ifjúsági csoportját, látod közüliük, már hárman is vártak téged: Szántó Laci, Deák Laci és Bolter Laci. Később a nagyok között beleszerelmesedél Kustor Öcsibe, akivel nemcsak roptad a táncot, de egész életeden át mellette maradtál hűséggel, alkalmazkodással és odaadással. Már elmúltál 50 éves, amikor ismét alkalmad nyílt néptáncra, a Kövirózsa Néptánc-

csoport alapító tagja voltál és még a májusi Kövirózsa bál műsorában felléptél.

Nagyon bántott Téged a csoporton belüli meg nem értések sokasága, s ezt őszinte véleménnyel hangoztattad is - nem értettek meg. Pedig hidd el szeretted, a fiúk, lányok egyaránt, ugyanúgy, ahogy Te is őket.

A férjed mellett a fiaid és unokáid óvása, nevelése és szolgálata volt a legfontosabb. Mennyire fáj, hogy amire annyira vágytál, hogy a gyönyörű unokáid a közeledbe legyenek csak ilyen rövid időre adatott meg. Az unoka hiányodat pótolták az én unokáim akiknek annak ellenére, hogy Keresztanyunak szólítottak második nagymamájuk voltál. Rebeka unokám a temetés után egyedül beült a virágaid közé - mondván -, ott akar elbúcsúzni a Keresztanyutól.

Virágszeretetedet kihasználva választottunk a Nyugdíjas Egyesületben virágfelelősnek, ami annyit jelentett, hogy Te gondoskodtál - főleg saját virágból - a névnapokon átadott csokorról. Nemcsak a virágok, de szerény közvetlenséged, mások problémáival való törődésed már most hiányzik mindannyiunknak.

Utolsó emlékként a lakodalmam menyasszonytánca képe ugrik be, ahol hárman: te, Katalin és én zeneszó mellett összeborulva zokogunk, és siratjuk ifjúságunk közös felhőtlen éveit, mert tudjuk, hogy a jövőben már minden más lesz és valami elmúlt. Ezt éreztük most is, csak most Te voltál az első. Addig is, míg meg nem érkezzük, használd ki, hogy vannak ott táncos lábú ismerősök. Ott is élvezd a zenét, a táncot és a rokonok ismerősök őszinte szeretetét.

Isten veled!"

Csöpi

Beszédes örökségünk

„Ferenc Jóska ej-haj háborút indított...”

Száz évvel ezelőtt, 1914. június 28-án Szarajevóban meggyilkolják Ferenc Ferdinánd osztrák-magyar trónörökösét. Ez volt az első világháború, vagy ahogy közvetlenül utána nevezték, a „nagy háború” kiindulópontja. E négy év eseményeit a történelem során először a nagyközönség páratlan pontossággal követhette nyomon a gyorsan fejlődő hírközlés, és a média segítségével. Azonban ha beszédes örökségünket szeretnénk meghallani a fegyverzajban, félre kell tennünk a „szenzációkat”. Aktuális lapszámunkban az első világháborúra katonadalokkal emlékezünk.

A népdalok között a szerelmes és tréfás jellegű dalok után a legjelentősebb csoport a katonadaloké. Kialakulásuk a 18. században kezdődik, fénykoruk a 19. századra tehető, és az első világháború után keletkezésük lezárul. A katonadalok éneklése eseményhez, helyzethez kötődik. Békeidőben főleg bevonulási nóták jellemzőek, középpontban az anyától, a kedvestől való elválás áll. A bevonulás a falvakban szigorú rend szerint történt. Ma már kiveszett a köztudatból, de a fiúk számára a katonaság több módon is a férfivá válást jelentette: az akkori jogi szabályozások szerint a katonaidő leszolgálása előtt nem is házasodhattak össze a fiatalok. Katonadalt nem csak katonának bevonuló férfiak énekelhettek, hanem érintettségük okán nők

is, mivel fontos témája a bevonulásról szóló daloknak az otthoni kedvestől, vagy az édesanyától való elbúcsúzás. A nők gyakran párbeszéd formában szót kapnak ezekben a dalokban.

A nagy háború kezdeti hónapjai a visszaemlékezések szerint állandó dalolásban teltek. A nagy háború mozgósította az egész országot, együtt énekelt a frontra indulva a férfitársadalom nagy része. Így született újjá rengeteg korábbi katonadal: az ismert dallam az új viszonyoknak megfelelő tematikájú szöveget kapott. Az akkori Monarchiában legjellemzőbben az 1848-as, 1866-os és 1878-as dalok első világháborús viszonyokra aktualizált változataival találkozhatunk. Az ellenfél, főleg a háború kitörése utáni hangulatban: a „kutya szerb”. Találkozhatunk olyan békebeli motívummal is, mint a hároméves szolgálati idő: „Sej kiskalapom fölakasztom a szegre, / Három évig nem teszem a fejemre, / Majd fölteszem a háború, sejhaj utolján / Sej, szabadságos rózsza lesz az oldalán.”

A korból találhatunk jól dokumentált kottákat, hallgathatunk felvételeket is. Ajánlom a Magyar Néprajzi Lexikon katonadalokra vonatkozó szócikkeit, valamint Szabó Dániel: Katonadalok és az első világháború c. online elérhető tanulmányát.

A kép forrása: www.fortepan.hu

Raffai Péter

Kövesdi Kertész

A nyáron kertben pompázó melegigényes növényeket (citromfélék, muskátli, hibiszkuszok, olajfa, leander, pálmák, sétányrózsa, fukszia) a fagyveszély miatt télire védett helyen kell elhelyezni. A teleltetésre alkalmas lehet egy fagymentes világos terasz, egy télikert, vagy egy zárt, de világos veranda is. Pincében, vagy akár a kamrában is tarthatjuk növényeinket, amik télen is igénylik a fényt, bár nem annyit, mint nyáron, ezért fontos a jó megvilágítás az adott helyiségben. A fényhiányos környezetben számítanunk kell a levelek sárgulására és lehullására. A különböző növényeknek ugyan az igényei némileg eltérnek egymáséitól, de a teleltetésnek vannak általános érvényű szabályai, amit betartva a különböző növények jól megférnek egymás mellett.

Nagyon fontos, hogy betegségektől, kártevőktől mentesen vigyük be növényeinket, ezért a beteg, törött hajtásokat, a sárguló, a fertőzött leveleket távolítsuk el. A leandert és az olajfát nagyon szeretik a pajzstetvek. A fertőzött leveleket mindenképpen szedjük le, vagy ha nem akarjuk növényünket kopasztani, a tetveket dörzsöljük szét. Erős fertőzés esetén a törzsön, illetve az ágakon megtelepedett pajzstetveket is távolítsuk el.

Beteleltetés előtt érdemes gombás betegségek és rovar-kártevők ellen permetezni, ugyanis a növények általában zsúfoltan állnak így a kártevők könnyen átjutnak egyik növényről a másikra. A rossz megvilágítású átlagosan 15 C fokon tartott növényeken gyorsan elszaporodhat a takácsatka, ami a levelek díszítőértékét rontja szívogatásával. Az ilyen leveleket tavasszal el kell távolítani. A sétányrózst különösen kedveli a lisztecseke, aminek édes ürüléke megül a leveleken és rajta fekete bevonat, ún. korompenész keletkezik. Gondoskodjunk állandó hőmérsékletről, a nagy hőingadozás stresszhatást okoz a növényeknek. A gyengén szellőző helységeken, ahol sok széndioxid halmozódik fel a levelek sárgulásával, lehullásával kell számolnunk, emiatt gondoskodjunk szellőztetésről, de arra figyeljünk, hogy a növényeket ne érje közvetlenül fagyos levegő. Gondoskodjunk folyamatos párástartásról is, hogy 40-60 %-os legyen a páratartalom.

Az öntözés mértéke is nagyon fontos, télen csak annyit öntözzük a növény földjét, hogy a teljes kiszáradást megakadályozzuk. Alacsonyabb hőmérséklet mellett (5-8°C) elég, ha háromhetente gyengén megöntözzük, míg egy melegebb helyen (10-15°C) akár hetente, kéthetente is adhatunk kevés vizet. Mivel télen a növények növekedése minimális ezért tápoldatozásra sincs szükség.

Kazinczy Péter

Nap mint nap EGÉSZSÉG

A gyermekek és a családjaik életében az egyik legizgalmasabb, legtöbb változást hozó életszakasz az 1-3 éves kor, amely életszakaszban a kis csecsemőből önállóan járn, beszélni tudó, szobatiszta, én tudattal rendelkező emberke lesz. Míg egy 1 éves kisgyermek átlagos testsúlya 8-9 kg, testmagassága 72-76 cm., addig egy 3 éves kb. 13-14 kg és 96-98 cm. A felállást követően kitarul előtte a világ, és nekiindul felfedezni azt. Ilyenkor gyakran csetlik-botlik, ezért kiemelten ügyelni kell a balesetveszélyes helyzetek kiküszöbölésére! A 2. életév betöltésének idején már biztosan jár, tárgyakat cipel. 3 éves korban legtöbbször már triciklizni is képesek. A kézügyessége is egyre fejlődik, 13-15 hónapos korban már képes önállóan kanállal enni, pohárból inni, segítsük, engedjük ezt még akkor is, ha így lassabban és maszatosabban megy. Az első szavak megjelenése kb. 1-1,5 éves kor tájára tehető. Ilyenkor sokkal több szót megért, mint amennyit valóban használ. A 2. életév első felében egyetlen szóval egész gondolatsort fejez ki. Ezt felváltja a több szavas, ragozás nélküli mondat. A 3. életévben aztán ugrásszerűen megindul az aktív beszédfejlődés: egyre többet és egyre érthetőbben beszél. Fontos, hogy a mindennapi tevékenységek során is minél többet beszéljünk hozzá, tetteinket mindig szavakkal is erősítsük meg. Mondókázzunk, énekeljünk neki, de a közös képeskönyv nézegetés is sokat segíthet a beszédfejlődés megindulásában. Ha a mozgás, beszéd, vagy értelmi fejlődésben elmaradást tapasztalunk lehetőség van korai fejlesztésre, mozgásterápiára vinni a kicsiket, hogy behozhassák a lemaradást,

még mielőtt hátrányuk származna belőle. Sopronban a Korai fejlesztő a Lenkey u 1-3 alatt működik.

A legtöbb kisgyerek 2 éves kor tájékán éretté válik a szobatisztaságra is. Ha zavarja már a teli pelenka, vagy ha legalább 2 órára száraz marad, itt az ideje a szobatisztaságra szoktatásnak. Vegyük le a pelenkát, készítsük elő a bilit, adjunk rá könnyen lehúzható nadrágot, és biztassuk az önállóságra. Ha az első hetekben rendszeres időközönként (felkelés után, lefekvés előtt, étkezések előtt) felkínáljuk neki a bilizést, kialakul egy ritmus, ami megkönnyíti a dolgunkat. Dicsérjük meg nagyon a sikert! 2-3 éves kor táján mind jobban ráésszél a csemete éntudatára. A felnőtt véleményére gyakran dacos ellenszeggüléssel tiltakozik. A dacot kellően határozottan, ám sohasem durván kell kezelni. A nagyjelenetek idején, amíg a gyermek „se nem lát, se nem hall” az ordítástól, hagyjuk, hogy magától (!) megnyugodjon. Amikor ez megtörtént pár egyszerű mondattal magyarázzuk el érveinket. Ebben az életszakaszban a kicsik napról napra fejlődnek, sokszor észre sem vesszük, hogy amihez tegnap még kellett a segítségünk, ma már önállóan is képes megcsinálni. Nem akkor teszünk jót velük, ha mindenben kiszolgáljuk őket, hanem ha minél több mindenre megtanítjuk Őket. Az a kisgyermek, amelyik tud egyedül enni, öltözni, cipőt húzni, kezét mosni, WC-re menni, sokkal nagyobb önbizalommal mehet az óvodába. Kívánok ehhez sok türelmet és sikerélményt minden kisgyermeknek nevelő családnak! Sopronkövesden jelenleg 12 várandós anyát, 12 csecsemőt, 27 1-3 éves korú és 37 3-6 éves korú gyermekeket gondozok.

Virágh Imréné Kati védőnő

MÚLTIDÉZŐ

*Miként minden ember egyedi és különleges,
a múltja is az.*

Sopronkövesd híres szülőtteire emlékezve a faluból elszármazott családok közül mutatunk be egyet, amely több generáción át adott említésre méltó személyeket.

„Tekerjük vissza az idő kerekét”, és induljunk el a XVIII. századi Kövesdről, ahonnan a Pete-család egyik tagja, Pete János is elindult. Földműves család kilencedik gyermekeként született 1787-ben, édesanyját korán elveszítette. Tanulmányai végeztével uradalmi ispánként, gazdasági kormányzóként az 1820-as és '30-as években Somogy vármegyében (Böhönyén és Belegen) szolgált. Idős korában Székesfehérváron telepedett le. Egyik fia, Zsigmond (1825–1883) a kétéves bölcséleti képzést a Pécsi Püspöki Joglíceumban, egyetemi tanulmányait a pesti egyetemen végezte; 1848-ban orvosi és sebészdoktori oklevelet szerzett. Jelentkezett a szervezés alatt álló nemzetőrségbe, és a kaposvári zászlóalj orvosa lett. Jelen volt a pákozdi csatában. Miután az osztrák hadseregbe sorozták, hajóorvosként eljutott a Nyugat-Indiai szigetvilágba, Dalmáciába és Görögországba. Tábori főorvosként részt vett az 1854-es orosz hadjáratban. Hazatérve, pályája fokozatosan ívelt felfelé: a Festeticsek uradalmi orvosa, balatonfüredi fürdőorvos, a fürdőgyógyászat magántanára, majd a fővárosi Császár- és Szent Lukács fürdő igazgató főorvosa, végül a székesfehérvári és a máramaros-szigeti főreáliskola tanára. Az Orvosi Hetilapban több cikke jelent meg, fő műve az Egészségi Tanácsadó (1864–1870, 1873), amit főként a falvak lakosságának tájékoztatására szánt. Emlékét szülőfalujában, Böhönyén emléktábla őrzi. Pete János unokái közül Pete Gyula székesfehérvári fényképész és Pete Csongor hivatalnok, az Első Magyar Hanglemezgyár megalapítója (1908) futott be jelentősebb karriert.

Az egy generációval fiatalabb Pete György 1810-ben született Kövesden. 1823 és 1828 között a soproni bencés gimnázium növendéke, majd nagybátyja példáját követve gazdatisztként szolgált Taliándörögden és Hetesen. Egyik fiából gazdatiszt, másiktól jegyző lett, Gyula pedig elvégezte a teológia négy évfolyamát, de korai halála miatt nem szentelheték pappá. György unokája, a nótaszerző **Pete Lajos** (*képünkön*)

1866. október 3-án született Hetesen. Egyetemi tanulmányait követően Somogy vármegyénél lett joggyakornok, majd aljegyző, később a lengyeltóti járás főszolgabírája. 1924. augusztus 2-án hunyt el Budapesten. „A zenébe atyja vezette be. A zongorajátékát anynyira tökélyre vitte, hogy művészi játékkal számos hangversenyen óriási

sikereket aratott. Irányzata a magyar cigányos játék volt s egymaga egész cigányzenekart hallatott. De nemcsak tökéletes volt a játékában, hanem mint dalszerző is hírnévre tett szert.” Somogyban, Budapesten és az ország több nagyobb városában is hangversenyezett, több nótája ma is kedvelt: Nem való bokréta tűrött süveg mellé, Páros csillag az ég alján. Öccse, Márton (1875–1950) jogtudori és ügyvédi oklevelet szerzett, munkatársa volt több folyóiratnak, versei közül többet bátyja zenésített meg. Végül Lajos fiáról, a fiatalon elhunyt Lászlóról is megemlékezünk, aki néhány szerzeményével írta be nevét a nótairodalomba.

Pete János és György Kövesdről indult útnak; gyermekeik, unokáik azonban már nem itt születtek. Mivel több hasonló nevű család élt a községben, nagy részük megkülönböztető nevet kapott. Az említett család rokonait Pete-Pikó néven ismerték, ismerik ma is Sopronkövesden.

A források feltüntetésére terjedelmi okok miatt nincs lehetőség.

Kelemen Dávid

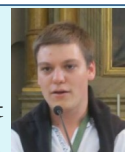
Egyházi élet (1. rész)

Egyházközségi kirándulás és családi nap

A nyári szünet végéhez közeledve 2014. augusztus 29-én családi napot szervezett Albert atya. A cél ezúttal a Lajta-hegységben fekvő ősi magyar határvár, Sárfenék volt. A 60 résztvevő Mesterházáról, Bőből, Górból, Sopronkövesdről és Nagycenkről érkezett. Ez alkalommal vegyes korosztály jelentkezett, kisgyermek, felnőttek és idősebbek is részt vettek a buszos kiránduláson. Az ausztriai Mannersdorfbba való megérkezés után a csapat elindult, hogy felfedezze a volt karmelita kolostort és a sárfenéki vár maradványait. Az egykori kolostor mellett háztáji állatokat lehetett megtekinteni. Kisebbség és nagyobbak számára is felejthetetlen élményt tartogatott a vár romjainak körbejárása, a bástyák megmászása, a volt főkapu és környékének megtekintése. A fárasztó gyaloglás után következő célpontunk Loretto volt, ahol megtekintettük a kis kápolnát, ami az olaszországi mintájára épült, majd a templomban elimádkoztunk a loretói litániát. E nap testi és lelki feltöltődést jelentett mindnyájunknak.

Albert atya tervei szerint a jövőben minden hónapban lesz egyházközségi zarándoklat, kirándulás. Ezen egynapos utak célja, hogy a zarándokhelyek megtekintése által hitünk erősödjék: megismerjük a környék egyházi emlékeit, az ott élő hívek életmódját, valamint a szomszédos egyházközségek tagjait. A következő lapszámban az október 11-i tihanyi utunkról számolunk be.

Maráz Kristóf

A Kövirózsa Kulturális Egyesület rovata

Szeptemberi kirándulásunkhoz a **dél-baranyai Majs** községben találtunk egy „varázslatos fészket”. Mostanában **Szlavóniával** többen foglalkoztunk, s így jutottunk el Horvátország északkeleti részébe. Reméltük, hogy felleljük a régi hímzsmintákat és viseleti darabokat, de volt egyszer egy háború... Első megállónk **Pélmonostor** városa volt, ahol a helyi magyar szervezet egyik vezetőjével találkoztunk, ismerkedtünk a kis létszámú magyar közösség mindennapjaival, nehézségeivel. Sajnos a beolvadás rohamléptekkel halad, egyre kevesebb gyermek beszél és tanul magyarul. Kiadványaikkal ellátták minket, amit az Alkotóházban majd forgatni is lehet. Elmondhatjuk, hogy utunk legértékesebb élményét adta az a magyar falu, ahova délben megérkeztünk. **Kórógy** (táncunk innen ered) arany szívű közössége megható szeretettel és bőséges ebéddel fogadott minket. A Zrínyi Ilona Női Szervezet tagjai gondoskodtak a további programunkról is. Vezetőnk lett a délutánra az a **Kel Rózsika**, aki nem csak helyi mindenés és vezetője a faluközösségnek, hanem igazgatja a magyar iskolát is! **Vukovára** kísért minket, ahol szembesültünk az emberi barbárság mementóival, végigjártuk a hősi emlékparkot. Szégyen, hogy létre kellett hozni, de az áldozatoknak legalább utólag adassék tisztelet, egész kicsi kortól! A vukovári **Eltz-kastélyt** is azért láthattuk felújított pompájában, mert a harcok ezt az épületegyüttest sem kímélték.

Vendéglátóinkhoz visszatérve, a kultúrházban folytatódott az ismerkedés. Vezetőnk elmondásából kiderült, hogy nem sok mindenük maradt, amikor 1991 nyarán maguk mögött kellett hagyniuk szülőföldjüket, mert a szerb csapatok löni kezdték a falut. Visszatérni csak sok év múlva lehetett annak, aki nem tudott, vagy nem akart máshol élni. A magyarok fele jött csak vissza... De nem kemények. Újrakezdték, építettek, megbocsájtottak. Mondják – máshogy nem lehet! Mikor **Ilonka néni** a maga 75 évével és csodás előadói tehetségével megosztott velünk egy gyönyörű balladát (*1. kép*), hát megkönnyeztük. Aztán még sok dal és tánc következett és hamar este lett.

A **tájházat** már gyertyafénynél néztük meg. Rendhagyó élmény volt. Búcsúzaskor reményünket fejeztük ki, hogy egyszer majd viszonzhatjuk ezt a szíveslátást.

Következő nap – **Eszék** városa. A Dráva partjáról érkeztünk a barokk stílusú várba, ahol a Szlavóniai Múzeumot néztük meg, majd

az Európa sugárút valaha szebb napokat élt, szecessziós palotái előtt elszálva érkeztünk meg a **Szent Péter és Pál katedrális**hoz. Eszéket elhagyva, felfedező útra indultunk a **Tökösi-kastély**hoz, melyet hamarosan felleltünk a Kopácsi-rét Természetparkban. Sajnos üresen és elhagyottan áll, pedig csodálatos helyen van, és remek fészke lehetne a természet szerelmeseinek.

Utolsó napon **Mohácsra** tértünk be, ahol felkerestük a **Busóudvart**. Itt egy állandó és színvonalas kiállítást szentelnek a busójárás hagyományának. Befejező programunkat pedig a pécsi **Zsolnay Kulturális Negyed**ben berendezett gyár és családtörténeti kiállítás, a „rózsaszín korszak” (2. kép), valamint a csodálatos darabokat magába foglaló Zsolnay Aranykora c. tárlat adta. Köszönet illet mindenkit, aki a megvalósuláshoz bármit hozzatett!

a Hímzőkör nevében
Iváncsicsné Horváth Krisztina

Egyházi élet (2. rész)

Iskolakezdés: lelki megújulás kezdete?

Sopronkövesd szerencsés helyzetben van, mert szépen felújított óvodája és iskolája, valamint plébániája van, ahol állandó pap lakik. Községünkben a lelki programok is rendszeresek: hétköznapi szentmisék, imaórák vannak, a zarándoklatok szervezése, és zarándok csoportok fogadása mind az aktív hitéletet jelzi. Az őszi iskolai időszak kezdetekor szólnunk kell a hitoktatás helyzetéről is. 2013 szeptemberétől az általános iskola 1. és 5. osztályától kezdve van lehetőség felekezeti hittan vagy erkölcsstan órákon való részvételre. A mostani tanévben az 1-2. valamint 5-6. osztályosok heti egy órában órarendileg tanulnak hittant az iskolában, míg a 3-4. és 7-8. osztályos tanulók órarendi órán kívül. Az iskolában tanulók nagy számban a katolikus hittant választották.

Az óvodában is van hittanos foglalkozás. Sajnos, a hetenkénti egy tanórai hittan a tananyag elsajátításához esetleg elég, de önmagában kevés a hitélethez hozzátartozó kötetlen beszélgetésekre, a gyakorlati foglalkozásokra. Ezért fontos, hogy a szülők a vasárnapi szentmisékre gyerekeikkel együtt jöjjenek: így a családi „hitoktatás” kiegészíti a hittanórákon tanultakat. Ölbei Lászlóné Marika néni hitoktató szeretettel várja a fiatalokat a hittanórákra, Albert atya pedig ministrálni, hiszen a ministránsverseny legjobbjai nemcsak „lelki” jutalommal gazdagodhatnak!

dr. Barkó Péter

NÉVJEGY: dr. Erdélyi Miklós

MOTTO: „Élj úgy mintha ma lenne az utolsó napod. Tanulj úgy mintha örökké élnél.” (Gandhi)

Erdélyi Miklós, 46 éves háziorvostan, mentőorvostan szakorvos vagyok. Sopron Kertvárosában élek feleségemmel, Évával, aki a Nyugat-magyarországi Egyetemen külügyi előadóként dolgozik és Kamilla lányommal, aki nyolcadikos a Széchenyi Gimnáziumban. Felnőtt gyermekeink már Budapesten élnek. Soma fiam a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen tanul, Hanga lányom pedig az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Szüleim a Rábaközéből költöztek születésem évében Sopronba, ma is itt élnek békés, szép nyugdíjas éveiket. A nyarakat sokáig nagyszüleimmél töltöttem Vágon és Beledben. Büszke vagyok mindnyájukra, nekik köszönhetek mindent és nekik próbálok megfelelni minden nap.

A soproni Széchenyi Gimnáziumban érettségiztem, orvosi diplomámat a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen, Budapesten végeztem 1993-ban. Az egyetem előtt egy évig *mentőápolóként* dolgoztam, ekkor szerettem bele a mentő szolgálatba. A diploma megszerzésekor vonzott a családorvosi, a mentőorvosi szakirány, aztán egy egyszerű csapat hívására gyermekorvosként kezdtem a pályámat a soproni kórházban. Két év gyakorlat és fél év sorkatonaság után pályát kellett módosítanom. Egy *gyógyszergyár területi képviselőjeként, később középvezetőjeként* biztosítani tudtam családom megélhetését és mellette mentőorvosként is dolgozhattam, szakvizsgát is szerezhettem. Hét éve felkértek a *soproni mentőállomás vezetésére*. A versenyszektor után a közszférába is bele kellett tanulnom. Emellett a háziorvosi ügyeleten is *sokat ügyeltem*, a városi ügyelet szakmai vezetői feladataival is megbíztak. Negyedik éve *helyettesítő háziorvosként is* dolgozom, tudatosan készülve a saját háziorvosi praxisra. A háziorvostan szakvizsgámat tavaly novemberben szereztem meg kiválóan megfelelt eredménnyel. Meggyőződésem, hogy egyre nagyobb szerep fog hárulni az egészségügyben a háziorvosokra, az én munkámra is itt lesz nagyobb szükség. A háziorvos tudja a páciens a maga teljességében szemlélni, segíteni. Együtt, partnerként kell törekednünk a betegség megelőzésére, időben történő felfedezésére, hogy

sürgősségi ellátásra, mentőhívásra csak ritkán legyen szükség. Alapvető célnak tartom, hogy a háziorvosnál is megoldható problémákkal ne kelljen a pácienseimnek szakorvosi ellátásért elutazniuk. Az informatika által nyújtott lehetőségeket is ki szeretném használni. *Közvetlen számítógépes kapcsolatot tervezek a soproni kórházzal*. Ennek segítségével a leletekért nem kell mindig személyesen bemenni, és teljes rálátásom lesz a betegeim minden leletére, zárójelentésére. Olyan EKG használatát is tervezem, aminek segítségével azonnal tudok konzultálni kardiológus szakorvossal, annak érdekében, hogy a sürgős ellátás, vagy a sürgető kivizsgálás ne késlekedjen. Népegészségügyi szempontból a legfontosabb feladatnak az egyre növekvő számú szív-érrendszeri, cukorbeteg, valamint daganatos beteg korai felfedezését, szakszerű gondozását tartom. Mindig olyan körzetre vágytam, ahol gyermekeket is gyógyíthatok, gondozhatok, így a család orvoslását a maga teljességében tudom gyakorolni. Azt remélem, hogy orvosi pályám második felében Sopronkövesden és Nagylózson minden feltétel adott lesz a szakmai és személyes elképzeléseim megvalósításához: egy jó háziorvos három évtizedes munkájának folytatása, mindenben támogató faluvezetés, szorgalmas, jóra való emberek, akiknek fontos az egészségük. **Előre látva: 2015. januártól veszem át Szabó Doktor praxisát.**

Programajánló

Október 16-a az újraélesztés nemzetközi napja! Magyarországon évente több mint ötezer ember veszíti életét otthonában, vagy közterületen hirtelen szívmegállás következtében, miközben azonnal megkezdett újraélesztéssel többségük megmenthető lenne. Az Európai Újraélesztési Társaság az Európai Parlament támogatásával „*Indíts újra egy szívet*” címmel nemzetközi programot hirdetett, melynek keretében

az érdeklődők ezen a délelőttön térítésmentesen vehetnek részt újraélesztési előadásokon, gyakorlásokon. **Sopronkövesden október 16-án, csütörtökön az Alkotóházban dr. Erdélyi Miklós várja az érdeklődőket reggel 8 órakor.** Egy előadást követően lehetősége lesz mindenkinek AMBU babán gyakorolni a mellkas kompressziót, és a defibrillátor használatát is ki lehet próbálni egy oktató készülékkel. A program várhatóan délig tart. Várunk minden kedves érdeklődőt!

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk Önt az Alkotóház soron következő programjára:

Táncház

Időpont: 2014. okt. 11-e, 19 óra

Nemzetközileg is MOZGÁSBAN A FALU!

Júniusi lapszámunkban előzetesen jeleztük, hogy **külföldi túrázók** érkeznek falunkba, akik a vasfüggöny lebontásának 25. évfordulója kapcsán Csehországból Triesztig gyalognak. *Sopronkövesdet szállásadónak kérték fel*, de jó házigazda módjára szélesebb körű szolgáltatást nyújtottunk. Hetekkel, hónapokkal korábban megkezdődött az angolul beszélő önkéntes segítők toborzása, az elszállásolás szervezése, információs lapok készítése a faluban lévő étkezési, vásárlási lehetőségekről, stb.

A Békegyaloglás résztvevőinek első csoportja **augusztus 1-jén** érkezett településünkbe. E nap reggelén autóba ültünk és

Fertődre utaztunk, hogy Kövesdig kísérjük a csapatot, valamint kijelöljük az útvonalat az őket követőknek. Rövid bemutatkozás után 8 órakor indultunk Fertőszéplak felé. Már itt elkezdődött a beszélgetés, amelyben Maka Jenő tolmácként volt segítségünkre. Fülöp Zoltán polgármester úrral meglepve hallgattuk, hogy a 35 fős csapat 15 országból „verődött” össze. Honduras, Egyesült Államok, Ausztrália, Új-Zéland, Írország, Anglia, Spanyolország képviseltette magát, és még sorolhatnám. Fertőszéplakon gyanakvóan néztek ránk, mikor letértünk a számukra eredetileg kijelölt útról. A 85-ös főúton átkelve rövid pihenőt tartottunk, ahol görcsoldóval kínáltuk őket. A Haraszt erdőn át haladtunk Nagylózs felé. Élvezték, hogy nem aszfalton kell gyalogni. Onnan kiérve „szélkerekekkel” tűzdelt panorama tárult eléjük és hitetlenkedve forgatták térképüket, hogy már csak 6 km van hátra.

Nagylózson a polgármesteri hivatalnál frissítővel, képeslapokkal várták a gyaloglókat, akiket nagy szeretettel köszöntöttek. A nagylózsi temetőn át, a kápolnát megtekintve délben érkezünk Kövesdre. Az önkéntesek már várták őket az iskolában. (Szükség esetén kísérték, segítették őket ügyes-bajos dolgaik intézésében is.)

Regisztráció, fizetés, lepakolás után a csárdába mentek egy finom ebédre. A délutánt - tolmácsaink segítségével - a falu megismerésével töltötték. Ez a nap volt az első alkalom, hogy a társaság egy szakaszt együtt tett meg (a mi makacsságunknak köszönhetően), és ekkor döbrentek rá, hogy nem is ismerik egymást. Ez a helyzet gyorsan változott. Vacsora előtt az iskolában rövid zongora koncerten vehettek részt, a csárdában „ismerkedési est” következett, majd gitár muzsika szórakoztatta őket.

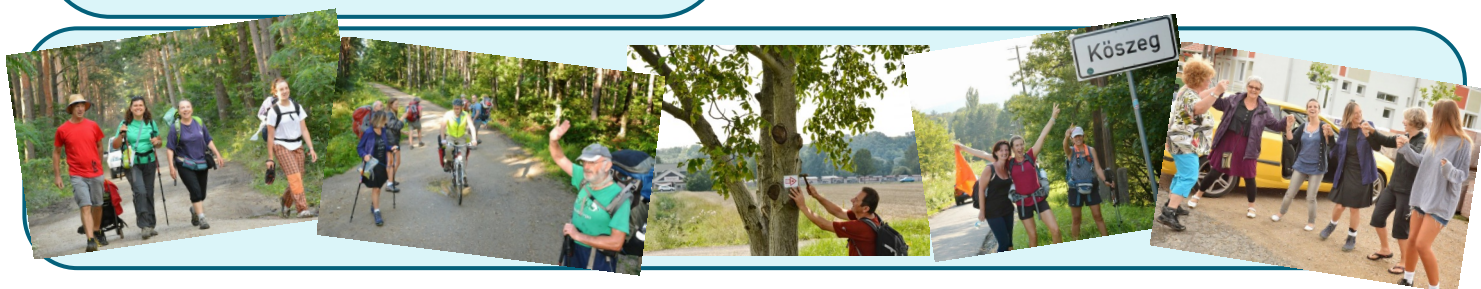
Rövidre sikerült az éjszakai pihenő, reggel még álmosan sorakoztak, hogy hozzájussanak a Bors falatozó nyújtotta finomságokhoz. 8 órakor nekivágtunk a Kőszegig tartó útnak, amelyre szép számban jöttek községünkbeli, illetve a környék településeiről is. Természetesen most is elhagytuk a javasolt útvonalat, hogy megmutassuk a Szt. László kápolnát, a vasfüggöny emlékművét és Sopronkövesd panorámáját. Az országhatárra érve a határkövek mellett haladtunk az osztrák oldalon. Megszámlálhatatlan fénykép készült, vargányázhattunk, majd a „Malom” úton jó ütemben haladtunk az undi órs felé. Néhány kacskaringó után ismét a határon voltunk és utunk az erdőn át Ausztriában folytatódott.

Közben kattogott a tűzógép, fogyott a kábelkötöző és a rengeteg piros nyíl. Az élen gyaloglók jó tempót diktáltak, így a mögöttünk jövők segítségével „élesben” teszteltük az útvonal kitűzését. (tökéletes) Délben már *Locsmádon* ettünk, pihentünk és szellőztettük lábainkat. A város másik végén, lévő áruháiban felfrissítettük készleteinket és a Répce völgyében haladtunk célunk felé. Meglepetéssel néztük a ledöntött növényzetet, ami a korábbi nagyon magas vízállásról árulkodott. *Klostermarienbergtől* után hegymenet következett. Az öreg tölgyek alatt, tiszta erdei utakon gyalogoltunk a Mária utak találkozásáig. Innen nyílegyenes út vezetett *Kőszegig*, ahová ujjongva érkezett meg a csapat és elfoglalta szállását a Dr. Nagy László Gyógypedagógiai Intézményben.

Fantasztikus két napot töltöttünk együtt. Mindent megtettünk, hogy jól érezzék magukat és jó hírünket vigyék a nagyvilágba!

A gyaloglók augusztus 15-ig folyamatosan érkeztek. Kíséretet ugyan nem, de ugyanilyen gondoskodást, szeretetet kaptak azoktól, akik fogadták őket: *Csigó Luca, Fülöp Noémi, Fülöp Vivien, Gróf Judit, Maráz Kristóf, Maráz Máté, Németh Nikoletta, Poórné Maksa Anna, Szollár Enikő, Tilinger Gábor, Vargha Dániel András, Varga Eszter Viola, valamint Oláh Sándor és családja, Dr. Lukács Margit és mindennek mozgatója: Fülöp Zoltán.*

Farkas Károly

Háztartási praktikák

Beköszöntött az ősz, így ezután már egyre hidegebb időre számíthatunk. Sajnos ezt az időszakot kevesen vesszük át megfázás, nátha nélkül. Erre gondolva választottam néhány jól bevált, családom által is kipróbált receptet. Ezekkel megelőzhetjük, vagy kikúrálhatjuk a hideggel járó esetleges betegségeket.

Citromos-fokhagymás gyógyital

(az immunrendszer erősítésére)

Hozzávalók: 5db citrom,
3 fej fokhagyma (30 gerezd)

A citromot kockázzuk fel, a fokhagymát pucoljuk meg és vágjuk apróra. Ezeket 1 liter vízzel öntsük fel és egyet forraljunk rajta, majd turmixoljuk le és jól szűrjük át. Ha kihűlt, töltsük üvegbe. Hűtőben kell tárolni, napi egy kupicával fogyasszunk belőle. Egy évben kétszer ajánlott elvégezni ezt a kúrát.

Vöröshagyma tea

(köhögés, megfázás kúrálására)

3 hagymát héjastól felvágunk 4 részre, egy liter vízben főzzük 8 percig, a hatodik percnél egy evőkanál kamillát is adunk hozzá. Külön edényben 3 evőkanál cukrot karamellizálunk, épp csak felolvadjon, erre rászűrjük a teát. Jól összekeverjük, s mikor már nem forró, egy kanál mézet is teszünk bele. Nem szabad egyszerre meginni, egész nap kortyolgatva kell elfogyasztani.

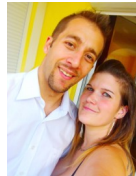
Még egy hasznos tipp a vége: Ha almás rétest sütünk, nem kell kidobnunk az alma héját, mert ebből is kiváló vitaminos italt készíthetünk. Az alma több mint 30 féle vitamint, nyomelemet tartalmaz, ennek több mint 70%-át a héj tartalmazza. 1db almához 5 dl forró vizet adjunk, tegyünk hozzá 3-4 szem szegfűszeget. Kis lángon főzzük, kb. 10 percig, majd szűrjük le. Az így kapott teát, kevés mézzel vagy ízlés szerint citromlével ízesíthetjük még, de önmagában is kiváló. A forralással minden gyümölcs veszít a vitamintartalmából, ezért ihatjuk úgy is, hogy forralt vízzel leöntjük, 10 percig állni hagyjuk és utána szűrjük le.

Kissné Fekete Andrea

Kövesdi Kulinária

Itt az ősz, újra eljött a szüret, és a finom szőlős receptek ideje! Mi is egy ilyen, ínycsiklandó szőlős-boros étellel kedveskedünk most Önöknek!

Szüzérme vincellér módra

Bor és szőlő. Ez a vincellér módra lényege. A szüzérme mindig jó választás, ha gyorsan szeretnénk finomat készíteni.

Hozzávalók 2 főre: 25 dkg szüzpecsenye, só, tört színes bors, 1 ek. olaj, 20 g vaj, 1 ek. sherry, 16 szem szőlő.
A bormártáshoz: 250 ml száraz vörösbor, 60 g méz, csipet só, 15 g vaj.

A bort feltesszük a tűzre egy lábosban a mézzel, és a csipet sóval együtt főni. A bort a negyedére redukáljuk (beforraljuk), azaz besűrítjük. Ha elkészült, belekeverjük a vaját is. A húst hat szeletre vágjuk, sózzuk, borsozzuk, majd a forró vajos olajon minden oldalukat 2-3 percig sütjük. Ezután ráöntjük a sherryt is. Ha készen van a hús, félretesszük, és melegen tartjuk. A hús szaftján 30 másodperc alatt átforgatjuk a szőlő-szemeket.

Burgonyapürével tálaljuk! Tálaláskor a pürére helyezzük a szőlőszemeket, a húst pedig a bormártással locsoljuk meg. Jó étvágyat kívánunk hozzá!

Pölöskei Ivett és Kollár József

Kövesdi APRÓ

Szerdánként 19 és 20 óra között újra **AEROBIC** az iskola tornatermében. Szeretettel várunk minden mozogni vágyót!

Óvodai fektetőinket nagyon kedvező áron kiárusítjuk! A fektetők kiválóan alkalmasak babakházakba, udvarra, vagy akár vendégágyként gyermekek részére is. A fekvőfelület mérete: 60x120 cm. **Masszív, könnyen tisztítható, jól terhelhető! A fektetők 4.000 Ft/darab áron megvásárolhatók a készlet erejéig!** Érdeklődni lehet napközben a Sopronkövesdi Nefejejcs Óvodában, illetve a **99/ 363-025** telefonszámon.

Sopronkövesd Község Önkormányzata és a TAEG Zrt. az ősz folyamán **értékesítésre kínálja** az alábbi LIGNOVA **szerkezetkész házat**. Tervezett vételár telekkel, tervezéssel, engedélyekkel együtt kb. bruttó 19-20 millió Ft között. **Érdeklődni, megtekintésre jelentkezni lehet a polgármesternél: 30/940-5165**

Sopronkövesd község polgármestereként és a KÖN program főszervezőjeként, köszönetemet fejezem ki minden szervezőnek és segítőnek, aki bármilyen keveset is hozzá tett e két nap sikeréhez. Nagyon örültünk a szép számú látogatónak, akik érdeklődésükkel megtisztelték munkánkat, erőfeszítéseinket.

Fülöp Zoltán

Lapunk további hasábjain fogadják szeretettel KÖN-Kincsesládánkat, amely mind szervezői, mind fellépői, mind aktív résztvevői szívesen mutatja be a 2 nap eseményeit, élményeit, érzéseit. Fogadják sok szeretettel!

Főszerkesztők

KÖN-Kincsesláda egy szervező szemével

Sopronkövesdi Alkotótábor (SAT 2.)

Hatodik alkalommal rendeztük meg a KÖN-t, azaz a Kulturális Örökség Napjait Sopronkövesden. Mint egyik szervező, beszámolok pár sorban az én programomról, helyszíneimről. Volt szerencsém immár második alkalommal megrendezni az alkotótábort, melynek helyszínét, a Lajos majorrt ismét a Rupf család biztosította. Ezúton is szeretném megköszönni nekik az önzetlen támogatást.

Ebben az évben is fafaragók és festők vettek részt az egy hetes táborban. **Festők:** Póca Irma (Sopron), Ignác Magdolna (Budapest), Varsányi Edit Zohár (Budapest), Nemes Györgyné Zsóka (Sopron), Fülöpné Farkas Gyöngyi (Sopronkövesd). **Fafaragók:** Felvidékről érkeztek – Gerendás Norbert, Hornyák Róbert, Pócsik Antal és jómagam, Kottrik Zoltán. A tábor, úgy mint tavaly, nagyon jó hangulatban telt, szombat délután gyülekeztünk és egy tál étel, meg egy pohár ital mellett ismerkedett a társaság a Bors falatozóba. Sajnos elég szomorkás időjárással indult a tábor, de szerencsénkre keddre kitisztult az ég, és a nap simogató sugaraira kezdhettük az alkotást.

Nagyon szép alkotások születtek, mindenki nagy lendülettel vetette bele magát a munkába... és persze az eredményt mindenki megtekinthette a KÖN rendezvényen, ahol kiállítás keretén belül mutattuk be munkáinkat. Természetesen, aki valami miatt nem tudott eljutni a rendezvényre megtekintheti az ott készült képeket a www.sopronkövesd.hu hivatalos honlapján a galériában („KÖN 2014” név alatt).

Rengeteg érdeklődő látogatott meg a majorban és nagyon sok dicsérő, biztató szót kaptunk. Meglepő volt számomra, hogy idén milyen sok látogatóval találkoztam, aki nem helybéli. Ez talán azt jelenti, hogy hírünk megy a környéken és csak jó! Utolsó pillanatban sikerült egy plusz programot beszervezni a helyszínünkre, köszönhetően Reinhofer Baláznak, aki egy nagyon szép régi láncfűrész gyűjteménnyel rendelkezik.

Az alkotók

Reinhofer Balázs és csapata

Nagyon jól beilleszkedett ez a gyűjtemény a mi kiállításunkba, ahol alkotásaink egy része, vagy bizonyos fázisai láncfűrészrel készülnek. Balázs és csapata rendelkezik már egy jól koreografált láncfűrész bemutatóval. Nagy István jóvoltából, aki veszélyes fák kitermelésével foglalkozik, szemtanúi lehetünk egy kiszáradt és veszélyes helyen lévő nagy fa kivágásának, - bemutató jelleggel -, valamint egy mobil fűrészmalom gyakorlati működését is megismerhettük. Nagyon látványos produkció volt, és rengeteg érdeklődőt, nézőt vonzott. Ezúton köszönöm nekik, bízva a további együttműködésben. Összegezve, szerintem nagyon sikeres egy hetet és egy látványos gazdag programot tudtunk létrehozni a majorban. Minden résztvevőnek és látogatónak nagyon köszönöm.

Kön-Túra

Vasárnap egy ettől eltérő, de tőlem nem szokatlan programot is szerveztem Fülöp Zoltánnal közösen, és ez nem volt más, mint a KÖN túra. 33 fővel indultunk az elég sáros első szakaszon, ami a lövői szélkeréktől indult a völcséji szőlőn keresztül, és a Lajos majorban zárult. Vidám kis társaság volt, jókat beszélgettünk a túra alatt és itt is meglepő volt az, hogy milyen sok településről érkeztek. Az idegenek csodálkozva vették tudomásul milyen szép a környezetünk, úgy az épített, mint a természeti. A túra alatt minden résztvevőt megajándékoztunk az erre az alkalomra elkészített kitűzővel, amit büszkén tűzött ki mindenki.

Remélem minden résztvevő elégedetten tért haza a rendezvényről, és bízom benne, hogy jövőre ismét találkozunk, amikor újabb látóival, programmal, élménnyel ajándékozhatjuk meg a látogatót.

Köszönet minden támogatónak, segítőnek, résztvevőnek, látogatónak.

Kottrik Zoltán

Az elkészült művek egy része

KÖN-Kincsesláda egy turista szemével

„Ön hogy érezte magát a Kulturális Örökség Napjai sopronkövesdi programjain? Én kitűnően. Remélem sokuk élte át ugyanazokat a pillanatokot, amit én is.

Én Sándor Attila vagyok Budapestről, 36 éves fiatalember. Édesanyámmal közösen látogattunk el Önökhöz Sopronkövesdre. Senki rokonunk nem él ott. Az idén úgy döntöttünk, hogy egy kicsi településre fogunk elutazni és bekapcsolódunk az ott élők hétfégi életébe és a meghirdetett programjain is részt veszünk. Az előzményekhez hozzátartozik még, hogy évről évre a Fidelio (korábban PestiEst) különszámának megjelenését követően az információkból szűkítve választjuk ki az úti célunkat. Igyekeztem tájékozódni a településről, közlekedési lehetőségekről és a hétfégi programokról, majd szombat reggel útnak indultunk. Az oda úton azzal töltöttük az időt, hogy a minket érdeklő programokat bejelöltük és megpróbáltunk azokat időben is egymás után besorolni, hogy minél több nevezetességgel megismerkedhessünk. A 2 és fél órás utazás Sopronig olyan gyorsan telt el, hogy szinte észre sem vettük. Onnan Sopronkövesdig pedig még időnk sem volt elhelyezkedni a vonaton, de már meg is érkeztünk. Miután leszálltunk a vonatról, több lakossal sikerült találkozni. Ki-ki kerékpáron vagy gyalogszerrel volt és mindenki köszönt, mi pedig visszaköszöntünk. Ez a szokás egy igen pozitív tulajdonságuk Önöknek. *(Kérem, ezt tartsák és tartassák meg mindenkivel akár fiatal vagy idős, mert jól esett.)* Az Iskola utcán egy gyönyörű játszótér mellett haladtunk el, ahol megragadták figyelmünket a faragott állatszobrok. Tovább mentünk a templomig és a polgármesteri hivatalig. (Itt megőrzésre letettük a bőröndöt.) Ezután visszamentünk a Vasút sor végén megrendezett **Nádasdy Bandérium bemutatójára**, ahol középkori fegyvereket ismerhettük meg, illetve kézbe is vehettük azokat. Aztán a fülünket tettük próbára a puská és ágyúlövések által. A bátrabbak lóháton ülve nézhették a szablyával és fokossal való küzdelmeket, valamint a lánkos védőruhát és a sisakokat. Ezután elfoglaltuk a szállásunkat a Som fogadóban. Onnan a központba vettük az irányt és megcsodáltuk a katolikus templomot belülről és a kiállítást, a piactéren pedig kis ajándékot vettünk és dicsértük a felkínált árukat: horgolt tárgyakat, sajtokat, mézet és a zöldegeket. Innen a Fehér csárdába igyekeztünk, hogy délben meghallgassuk a csodálatos **citera műsorokat** a gyerekek és felnőttek együttesek által, valamint a **Beás cigányok műsorát**.

Mi itt fogyasztottuk el a hazait, hogy „minél kevesebb ételt kelljen visszavinnünk”. A szemközti **Alkotóház kiállítását** sem hagytuk figyelmen kívül. Itt a vendégkönyvbe beírtam, hogy *„kívánom legalább 100 évig az ehhez hasonló rendezvények folytatását”*, ami nem csak a szervezők, hanem a település apraját és nagyját is megmozgatja; egy kis feladatot adva mindenkinek. A könyvtárban a katonaság és határőrség mindennapi életéből láttunk kiállítást makettekkel. Aztán a lovas kocsikázás következett – „2 lóerő meghajtással”. Így jutottunk el a villanytelep mögötti **körösfői tájházhoz**. *Erzsike* néni minden látogatójának megmutatta azt a csodát, amitől a mi szánk is tátva maradt: tisztaszoba a megvetett ággyal, konyha, illetve a saját kézzel horgolt és hímzett keresztelő terítőt és ruhát. Gyönyörködtünk a népviseletet bemutató babákon is, amelyet ünnepek alkalmával viseltek a kalotaszegi Körösfőn. A szőlőkóstolást követően visszautunk a lovas kocsira és a Nádasdy Bandérium tagjai által még egy pár puskalövést is láthattunk és hallhattunk. A község főútját keresztezve a kívül eső programokon is részt vettünk. A **„Homokluknál” a katonai járműveket és a modellező repülőket** is megtekintettük. Mivel még volt hátra körülbelül 40 percünk a *Vasfüggöny emlékműnél* megrendezésre kerülő ünnepség kezdetéig, így a Szent László kápolnát vettük úti célba. A határátlépést követően az úton elmentünk a szőlők mellett a festői szép kápolnáig. Miután megszemlítettük a környéket, a kilátást és a pihenőparkot az erdő szélén, visszaigyekeztünk a „Kotecszi kapu”-hoz, ahol emlékezetes történeteket hallottunk a határőrök mindennapi életéből. Az ünnepség végén pedig a hátunk mögött többször is elszálló helikopterrel terelődött a figyelem, ami a modellező repülőtéren ért földet. Sokan állták körbe a gépet, közben sok érdekes kérdés került megválaszolásra a pilóta által. Mi utána az egyes modelleket vettük górcső alá. Örülök annak, hogy az egyesület tagjai ilyen szép helyen – a település életét nem zavarva –, hódolhatnak a nem olcsó hobbijuknak. A visszaútnban a közelharc, illetve védekezés bemutatójába is bepillantást nyertünk és ötletes tudnivalókkal gazdagodtunk. A faluközpont felé vezető utunkat tiszta, rendezett és virágos házak, felöltöztetett szalmabábuk, tökökkel megalkotott „csendéletek” szegélyezték. Ígéretesnek látszott a szabadtéri mozi kosztümös filmvetítése is, de a csepergő eső és a fáradtság eltérített bennünket a pihenés felé.

(Folytatás a következő oldalon.)

A kellemes alvás után reggel igyekeztünk a tisztálkodással és a reggelivel, hogy időben odaérkezzünk a „Csonkás-túra” indulására. A nosztalgia busz már ott várt a túrázókra. Tíz perc alatt szerencsésen megérkeztünk a lövői széléromúig, majd onnan gyalog indultunk a Lajos majorig. A szombat esti esőnek köszönhetően az erdőn átvágvá sok helyen kerültük a keréknyomokban megülő víz és sár nyomait. Útközben ledöntött és csonka szobrokat, gémes kutakat, fenyőerdőt, távolban özet, a sárban vaddisznó nyomokat, szőlőket és végtelen szántóföldeket láttunk. A két órás túrán párszor megpihentünk, sokat beszélgettünk és egy népdalt is elénekeltem, oldva a fáradtságot. A túra résztvevői kitűzöt kaptak elismerésül. Az **alkotótáborban** fafaragásokat, láncfűrészek bemutatóját, a tábor másik felében – az istálló felőli oldalon – pedig festményeket és rajzokat csodálhattunk meg, amit dudu és lantszóval kísérték. Nagyon jó hangulatban töltöttünk el ott közel 1 órát. A nosztalgia busszal visszatértünk a Som fogadóba, ahol kicsit letisztogattuk a vastagon ránk ragadt sarat, majd a bőrönddel a Fehér csárdába igyekeztünk, hogy elköltjük az ebédet, közben **Szabó Tibor művész** úr és zenekarának varázslatos műsorát hallgattuk meg. Az idő gyorsan elszállt és fájó szívvel búcsúztunk el az asztaltársaságunktól, hogy a hazafelé vezető utat megkezdjük.

Nagyon jól éreztük magunkat mindkét napon. 1100%-osan (*Nem gépeltem el: ezerszáz százalékosan.*) Mi kellemesen elfáradtunk, amit a hazaúton félig ki is pihentünk. Ha hétfőig

maradtunk volna, akkor szívesen ott lettünk volna az esti misén, ahol gondolom szép szavakkal összegezte, és dicsérte a plébános úr a hétvégi eseményeket – azok szervezőit és résztvevőit egyaránt. A tábortűz is nagyon ígéretesnek tűnt, és bízom benne, hogy az időjárás nem avatkozott közbe. Szerintem a Meseországba látogatókat – leginkább a családokat és a gyermekeket szórakoztató – ásványkiállításon, ügyességi versenyeken, kürtöskalács fogyasztáson és csereberéken is kellemesen érezték magukat.

Erzsike néniem üzenem, hogy vigyázzon a kincsekre, amelyet kedves férjével őriznek és gyarapítanak otthonukban; kívánom, hogy sok fiatal lesse el gyönyörű művészetét, és remélem, egyszer mód nyílik a kiállítás anyagát nagyobb helyen bemutatni a nagyközönségnek. Az iskolásoknak és tanáraiknak köszönöm a vicces szalmababák elkészítését és a hangulatos citera muzsikát. Szép volt. Köszönöm továbbá Polgármester Úrnak és nejeének az alkotótábor kapujában kiállított képeit. Azt mondom erre, hogy célba ért és „gólt lőtt” vele, valamint a többi gyönyörű kép készítőinek a munkáját. Ígérem, hogy sok ismerősömmel fogom ajánlani ezt a színvonalas programsorozatot és kb. 5-8 év múlva visszatérünk. Ha még van pár gondolatuk, ne féljenek megvalósítani azokat.

Mindenkinek nagyon szépen köszönöm az élményeket:

Sándor Attila

Kelt: Budapest, 2014. szeptember 22 és 23.”

Rendezvényünket ők is színesítették

KÖN-Kincsesláda egy fellépő szemével

„Alkotó az Alkotóházban”

Sopronkövesd mindig is kitértetett helyen állt a szívemben, ugyanis gyermekkoromban sok időt töltöttem ebben a nyugalomtól övezett helységben. Meghitt barátság fűz a Maráz családhoz és a mai napig nagy szeretettel gondolok Miklós bácsira és Margit néniemre, akik emlékeimben továbbra is élnek. A faluval való újbóli kapcsolatfelvételt ismételtelen a Maráz család egyik tagjának, Mariannak köszönhetem, aki segített beszervezni az „European Peace Walk” (*Európai Békégyaloglás – főszerk.*) projektbe, melynek keretei között a világ minden pontjáról ideérkező túrázókat fogadtuk. Az előkészületi megbeszélésen ajánlottam fel zenei szolgálataimat a majdani vendégek számára, hiszen zeneszerzőként ezzel szerettem volna megajándékozni a résztvevőket. Az előadás után rögtön meghívást kaptam Fülöp Zoltán polgármester úrtól a Kulturális Örökség Napjaira, melynek egyik vasárnapi programja a Horváthné Pitti Edit által a községnek ajándékozott zongora, valamint a falu által felújított Alkotóház felavatása volt. Nemcsak az itt megrendezett események sokszínűsége, hanem az újonnan kötött barátságok nagy értéket közvetítettek a számomra. Várom az újbóli találkozásokat valamint programokat és bízom abban, hogy tudok annyit adni Sopronkövesdnek, mint amennyit a település adott nekem.

Vargha Dániel András

KÖN-Levelesláda

„Tisztelt Polgármester Úr, kedves Zoltán!

Neked címzem ezt a levelet, de engedelmekkel MINDENKINEK szánom, akik segítettek abban, hogy az a jeles hétvége megvalósulhatott, amikor is újra láthattam SZÜLŐFALUMAT, mégpedig megújulva, a jövőbe bizakodva tekintő KÖZÖSSÉGKÉNT! Eltelt egy hét és alább hagyott az óhatatlanul kísértő „megfelelési kényszer” feszültsége. Bevallom nehéz volt bevérem a lelkeket itt a Kecskemét melletti tanyában, mert ott maradt még napokig Kövesden; egy kicsi része talán végleg ott is ragadt...

Csak a köszönet hangjait tudom megszólaltatni és félek nehogy kihagyjak valakit. Mert én annak is köszönetet szeretnék mondani, aki „csak” rám, ránk mosolygott vagy barátságosan intett felénk! Aki megtisztelt azzal, hogy megnézett minket, aki szót váltott velünk, akik megsimogatták a lovainkat! Külön köszönet illeti Rupf Tibi bácsiakat (akik persze megfeddnének, minek is említettem őket név szerint...), mert a lovas embereknek az egyik legnagyobb dolog, ha biztonságban tudhatják lovaikat és ráadásul mellettük is lehetnek. Bizton állíthatom, egyikünk sem kívánhatott volna jobb helyet, mint amit ott kaptunk fönn a Lajos-majorban!

Talán nem nézel menthetetlenül szentimentális bolondnak, ha le merem írni, hogy nem csak a rokonaim, a régi barátaim, osztálytársaim, ismerőseim látásának örültem nagyon, hanem minden barátságos mosolygó ismeretlennek is - köztük az Alkotótábor tagjainak -, akik megéreztek a hagyományörzés fontosságát. A hagyományörzést, ami ÉRTÉKMENTÉST, ÉRTÉKÁTADÁST jelent elsősorban az én számomra is. De mindenképpen a legfontosabb és a legnagyobb öröm volt a sok gyermek látása. Nem véletlenül mondják még a mai napig is a gyermekét váró asszonyra a gyimesi csángó magyarok, hogy „JÖVŐJE VAN”! Igen, bizonyosan ebben van a jövőnk és a halandó ember halhatatlansága. NEKIK mentjük át az igazi értékeket, bennük élünk mi is tovább. Mégiscsak csoda ez a teremtett világ! Hála a magyarok Öregistenének, köszönet a szülők áldozatvállalásának és tisztelet a tanítóknak, nevelőknek! (Drága Magdi tanár néni! Úgy szerettem volna leszállni

ott a megnyitón a lovamról!) Nehéz nekem most bármit is írni még felfokozott érzelmek nélkül. De nem is kell írnom többet, mert úgyis megértettél, megértettetek.

LEHET, SOKAN BÜSZKE KECSKEMÉTI HUSZÁRKÉNT LÁTTAK SOPRONKÖVESDEN, DE ÉN INKÁBB BÜSZKE KÖVESDIKÉNT JÖTTEM VISSZA A KECSKEMÉTI HUSZÁROK KÖZÉ!

Tisztelettel és szeretettel a Kecskeméti Huszárok nevében:”

Mihócza Zsolt

A vendéglátó Rupf család

„Kedves KÖVESDI HUSZÁR, kedves Zsolti!

Szülőfaludhoz, szülőfaludról szóló soraid, könnyet csaltak a szemembe. Ilyenkor egy kicsit kihúzza magát, szervezőtársai nevében is az ember. Ehhez a sikerhez a sok munka mellett kell az, hogy ennyi csoda EMBER odategye magát és akarja látni munkájának gyümölcsét, a mások örömét. Ma visszaneztem a rendezvényt megörökítő videót és a több mint 2000 fotót. Magam sem hiszem el hogy ez nálunk, Sopronkövesden megtörtént. De látod a hihetetlen dolgok is valóra válhatnak, ha jó cél érdekében születnek a gondolatok.

Egy-egy ilyen jeles napon szokták mondani falunkban: „Ma megint jó volt Kövesdinek lenni”

Bízom, benne, hogy Te büszke KÖVESDIKÉNT, a sok-sok fellépő és látogató pedig falunk értékeit, vendégszeretetét felfedező, ide visszavágyó barátként gondol vissza ezekre a szép napokra!

Baráti üdvözzel:

Fülöp Zoltán polgármester”

Főszerkesztő: Iváncsicsné Horváth Krisztina, Vargáné Bánfi Tünde (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Biczó Szabolcsné, Csigó Adrienn, Csókáné Maráz Kornélia, dr. Barkó Péter, dr. Erdélyi Miklós, Egyházi Mónika, Farkas Károly, Farkas Mihályné, Fücsökné Torma Lívia, Fülöp Zoltán, Fülöpné Hidegh Csilla, Horváth-Pálka Barbara, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Kissné Fekete Andrea, Kollár József, Kottrik Zoltán, Maráz Kristóf, Mihócza Zsolt, Pölöskei Ivett, Raffai Péter, Sándor Attila, Vargha Dániel András, Virágh Imréné.

Fotók: Farkas Károly, Fülöp Zoltán, Heteyi Zsolt, Nagy Katalin

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 Fax: 06 99/536-001, e-mail: jegyzo@sopronkovesd.t-online.hu

„Sopronkövesd megér egy próbát.”

